

Bilag 4.**BORGMESTEREN PÅ FREDERIKSBERG**

Frederiksberg, den 27. januar 1967.

Som borgmester på Frederiksberg vil jeg gerne fremsætte nogle bemærkninger til forslaget til lov om kommunernes styrelse:

Frederiksberg blev en selvstændig kommune ved midlertidig lov angående Frederiksberg sogns økonomiske bestyrelse af 29. december 1857. Kommunen blev ved lov nr. 69 af 7. april 1899 udskilt fra Københavns amtsrådsreds med virkning fra 1. april 1900 og blev fra da af „i henseende til rettigheder og forpligtelser stillet på samme fod som en købstad i forhold til Københavns amtsrådsreds ligesom den i alt, hvad der angår vejvæsenet“, blev at betragte som købstad.

Ifølge § 34, stk. 2, i den gældende købstadkommunallov af 1933 bliver Frederiksberg, for så vidt angår denne lovs bestemmelser, at anse som en købstad, men den „nærmere ordning fastsættes under hensyntagen til de for denne kommune gældende særlige bestemmelser og med de lempelser, som må anses for ønskelige, i en af Frederiksberg kommunalbestyrelse vedtagen, af indenrigsministeren stadfæstet vedtægt“.

Frederiksberg er altså ingen købstad, men sidestilles ofte i lovgivningen med købstæderne. Kommunens særlige beliggenhed som en del af den ældre, faste bykerne i hovedstaden har givet Frederiksberg en anden udvikling end de almindelige købstæder og har bevirket, at Frederiksberg også i mange tilfælde har fået en særstilling af lovgivningsmagten. Frederiksberg har således sin egen bygningslov af 11. april 1890 (med senere ændring af 21. februar 1923), d.v.s., at landsbyggeloven af 1960, der ellers gælder for samtlige landets kommuner, ikke gælder for Frederiksberg (og København). For tiden arbejder et af boligministeren nedsat tjenestemandsudvalg på et udkast til et fælles grundlag for en bygge Lovgivning for København og Frederiksberg. I modsætning til

resten af landet har Frederiksberg ligesom København sit eget matrikelvæsen, institueret ved lov om matrikelsvæsenet i Frederiksberg kommune af 8. maj 1923, og i overensstemmelse hermed er den for resten af landet gældende udstykningslovgivning ikke gældende for Frederiksberg kommune. En række love tager hensyn til Frederiksbergs beliggenhed, f. eks. folketingsvalglovens § 20, der giver særregler for valgbestyrelserne i opstillingskredsene i hovedstadens område, d.v.s. i Københavns og Frederiksberg kommuner, lov om bestyrelsen af de offentlige veje (senest lovbekendtgørelse af 9. december 1964) § 59, stk. 4, hvorefter ministeren efter indstilling fra Frederiksberg kommunalbestyrelse kan godkende, at visse af lovens bestemmelser ikke skal komme til anvendelse i Frederiksberg kommune. En række love tager hensyn til det faktum, at Frederiksberg som følge af sin struktur ikke er medlem af nogen af de kommunale organisationer, jfr. f. eks. den nævnte vejbestyrelseslov § 5, hvorefter vejnævnet ved behandlingen af sager, der angår Frederiksberg kommune, tiltrædes af en repræsentant for denne kommune, og bevrterlovens § 20, hvorefter overbevillingsnævnet i sager, der angår Frederiksberg kommune, tiltrædes af to af kommunalbestyrelsen udpegede medlemmer (i stedet for de af de kommunale organisationer udpegede medlemmer).

På de punkter, der har umiddelbar relation til købstadkommunalloven, kan følgende forskelle på Frederiksberg og de egentlige købstæder fremhæves:

1) Ifølge købstadkommunallovens § 19 vælger byrådet medlemmer til bl. a. bygningskommissionen og brandkommissionen. Reglerne om bygningskommissioner er erstattet af reglerne i landsbyggeloven af 1960, som ikke gælder for Frederiksberg, og på